

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ladislava Derky v právní věci žalobce: **L. B.**, zast. JUDr. Ing. Vojtěchem Levorou, advokátem, se sídlem Slovanská tř. 982/136, Plzeň, proti žalovanému: **Krajský úřad Karlovarského kraje**, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 8. 2016, čj. 2048/DS/16-3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. 7. 2017, čj. 30 A 156/2016-34,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Dne 1. 4. 2016 bylo žalobci doručeno oznámení o dosažení 12 bodů v bodovém hodnocení řidiče spolu s výzvou k odevzdání řidičského průkazu. Žalobce si následně podal u Městského úřadu Cheb dne 8. 4. 2016 námitky proti provedenému záznamu. Městský úřad námitky žalobce rozhodnutím ze dne 15. 6. 2016 zamítl a záznam 12 bodů do bodového hodnocení řidiče potvrdil. Žalobce neuspěl ani s odvoláním u žalovaného, který toto odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

[2] Žalobce podal dne 14. 9. 2016 žalobu proti rozhodnutí žalovaného. Obdobně jako v řízení před správními orgány v ní zejména namítal, že záznam bodů je trestem ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny, pročež měl být žalobce o každém záznamu bodů informován. Krajský soud tyto teze odmítl a zdůraznil, že ze zákona takováto oznamovací povinnost neplyne.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu včasnou kasační stížnost. V ní reprodukuje své argumenty, které již uplatnil před správními orgány a krajským soudem. Záznam bodů je trest, proto o něm musí být řidič informován. Samotné spáchání přestupku není důvodem k zapsání trestných bodů do karty řidiče. Namítl též porušení zákazu dvojího trestání, neboť po zápisu bodů je nyní opětovně trestán odnětím řidičského průkazu. Dále navrhuje, aby NSS podal návrh Ústavnímu soudu na zrušení zákonných ustanovení o bodovém hodnocení.

[4] Žalovaný se ztotožňuje se závěry krajského soudu a navrhuje kasační stížnost zamítnout.

[5] Kasační stížnost není důvodná.

[6] Úvodem NSS poznamenává, že stěžovatel opakuje tutéž argumentaci již poněkolikáté (v námitkách, v odvolání, v žalobě a nyní v kasační stížnosti), z valné části doslova, téměř nijak nereaguje na to, jak se s ní vypořádaly dříve rozhodující orgány. Už z tohoto důvodu nepokládá NSS za účelné, aby stěžovatele obšírně přesvědčoval o vadnosti jeho argumentů; místo toho bude stručně konstatovat své postoje (které se shodují s postoji správních orgánů i krajského soudu) a zaměří se na ty kasační námitky, v nichž stěžovatel přehlíží či si nesprávně vykládá důvody vyložené krajským soudem.

[7] Jak již správně uvedl krajský soud, bodové hodnocení je upraveno v § 123a násl. zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (zákon o silničním provozu). Jak taktéž stěžovatel dobře ví, k právnímu režimu bodového hodnocení se vyslovil rozšířený senát v usnesení ze dne 30. 9. 2015, čj. 6 As 114/2014-55, č. 3339/2016 Sb. NSS. Zde dospěl k závěru, že záznam stanoveného počtu bodů v registru řidičů podle § 123b odst. 1 zákona o silničním provozu je „trestem“ ve smyslu čl. 40 odst. 6 Listiny a čl. 7 odst. 1 věty druhé Úmluvy.

[8] Usnesení rozšířeného senátu bohužel stěžovatel opakovaně dezinterpretuje, resp. z něj vytrhuje jen některé pasáže. Rozšířený senát rozhodně nehovořil o tom, že za stávající právní úpravy má správní orgán povinnost samostatně sdělovat řidiči každé jednotlivé zapsání bodu v návaznosti na porušení zákonné povinnosti (právě naopak, v bodě 38 usnesení uvedl, že dle zákona „*zatímco dosažení 12 bodů je řidiči automaticky oznámeno, pro informaci o jednotlivých záznamech bodů a aktuálním bodovém stavu musí řidič vyvinout vlastní iniciativu a podat žádost u příslušného obecního úřadu nebo kontaktního místa veřejné správy*.“). Rozšířený senát toliko „*de lege ferenda*“ (tedy jako podnět pro případnou budoucí právní úpravu) dodal, že s ohledem na to, že záznam bodů do registru řidičů je trestem, by do budoucna byla vhodnější, aby řidiči bylo z úřední povinnosti oznámeno i provedení jednotlivého záznamu (bod 38 poslední věta usnesení čj. 6 As 114/2014-55). V bodech 39 až 41 pak rozšířený senát detailně vysvětlil, proč v těchto situacích nelze hovořit o porušení zákazu dvojího trestání za tentýž skutek.

[9] Jak plyne z konstantní judikatury, kterou krajský soud správně cituje, záznam bodů je automatickým následkem odsuzujícího rozhodnutí u přesně určených kategorií přestupků, výše zapsaných bodů je pevně dána (rozsudek ze dne 13. 12. 2016, čj. 6 As 163/2016-39, bod 20).

pokračování

[10] Ztotožňuje-li se stěžovatel s odlišným stanoviskem soudkyň Matyášové a Brothánkové k usnesení rozšířeného senátu čj. 6 As 114/2014-55, je především třeba uvést, že soud je vázán právní názorem, k němuž dospěla většina rozšířeného senátu, nikoliv názorem soudců v odlišném stanovisku. Nad rámec nezbytně nutného NSS poznamenává, že právní názor disentujících soudkyň by stěžovateli beztak neprospěl, neboť soudkyně v něm argumentují především tím, že záznam bodů není trestem. Teprve pro případ, že by snad o trest šlo, upozorňují na možné porušení zákazu dvojího trestání (viz body 17 až 19 jejich disentu).

[11] Konečně se NSS neztotožnil ani s vágním argumentem stěžovatele o (údajné) protiústavnosti celé právní úpravy bodového hodnocení. NSS je přesvědčen, že česká právní úprava tzv. bodového systému se nedostává do rozporu s ústavním pořádkem. Záznam bodů do registru řidičů i pozbytí řidičského oprávnění při dosažení zákonem stanoveného počtu bodů představují přímý a předvídatelný následek nabytí právní moci určitého správního rozhodnutí o přestupku. Tato úprava taktéž není v rozporu s ústavním pořádkem proto, že neukládá správním orgánům povinnost ani uvádět ve výroku rozhodnutí o přestupku počet bodů, jež mají být do registru řidičů zaznamenány, ani informovat řidiče o celkovém počtu zaznamenaných bodů dříve, než dosáhne počtu dvanácti bodů vedoucímu k odebrání řidičského oprávnění. Tyto skutečnosti jsou zjistitelné ze zákona a navíc má každý řidič možnost průběžně svůj počet bodů zjišťovat prostřednictvím výpisu z registru řidičů (jakkoli stále platí, že by bylo nanejvýš vhodné, aby zákonodárce právní úpravu v tomto směru zlepšil). Blíže k tomu např. již cit. rozsudek čj. 6 As 163/2016-39, bod 31.

[12] NSS proto zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[13] O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. února 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu